

Zahrada ticha

Jakub Smolík

Je tam brána zdobená, cestu otevírá
Zahradu zelenou všechno připomíná

Jako dým závoje mlhou upředených
Vstupuješ do ticha cestou vyvolených

Je to březový háj, je to borový les
Je to anglický park, je to hluboký vřes

Je to samota dnů, kdy jsi pomalu zrál
V zahradě zelený, kde sis za dětství hrál

Kolik chceš, tolik máš očí otevřených
Tam venku za branou leží studený sníh

Z počátku uslyšíš vítr a ptačí hlas
V zahradě zelený přejdou do ticha zas

Světlo připomíná rána slunečných dnů
V zahradě zelený, v zahradě beze snů

Uprostřed závratí sluncem prosvícených
Vstupuješ do ticha cestou vyvolených